هم‌اکنون چه حسی به کار و مسوولیت خود در روابط‌عمومی دارید؟

به طور قطع و یقین، حس کنونی‌ام نسبت به گذشته تفاوت دارد. شناخت بیشتر از فعالیت‌های این مجموعه، موجب شده است تا نگرش و بینشم به این حوزه وسیع‌تر و مفهومی‌تر باشد و از اینکه با شمار فراوانی از مخاطبان این اجتماع که باید برای آنها کار و خدمت کرد، روبه‌رو هستم، احساس خوبی دارم و به فعالیت در این حوزه با همه سختی‌هایش، علاقه‌مند شده‌ام. البته قوت قلب همکارانم در پذیرش این مسوولیت نباید نادیده گرفته شود. روابط‌عمومی، نسبت به گذشته خیلی متفاوت شده و مانند بسیاری از حوزه‌ها، تخصصی است. به این معنا که باید شناخت خوبی از سازمان، مخاطب، رسانه و مواردی از این دست داشت؛ خوشبختانه به واسطه همکاران خوبی که دارم، فرصتی برای این آموختن‌ها و کاربردی کردن آنها در مسیر کاری‌ام ایجاد شده است و از این بابت خوشحالم.

جدی بودن، بخش مهمی از شخصیت افراد را در پیشبرد اهدافشان تشکیل می‌دهد. شما چقدر به این ویژگی اعتقاد دارید و آن را در کار و مسوولیت خود اعمال می‌کنید؟

جدیت در کار همیشه به معنای چهره‌ای عبوس و گره خورده نیست. یکی از ویژگی‌ها و خصوصیات مهمی که یک فرد شاغل در روابط‌عمومی باید داشته باشد، داشتن یک چهره بشاش و باانگیزه است. روابط‌عمومی، اسمش روی خودش است؛ به این معنا که با طیف گسترده‌ای از مخاطبان روبه‌رو است و شاداب در آن، اصل مهمی در برقراری ارتباط با دیگران به شمار می‌آید که نباید از آن غافل شد. به نظر من در مدیریت کردن هر بخش خیلی ضرورت ندارد که مدیر، متخصص آن بخش باشد و نظر قطعی کارشناسی بدهد، بلکه مهم این است که بتواند هماهنگی خوبی در مجموعه ایجاد کند؛ جدیت در کار را با رفتار و با پیگیری نشان دهد، نه با چهره عبوس و گره خورده. در مجموعه روابط‌عمومی شرکت ملی پخش هم تلاش من همواره این بوده است که فعالیت‌ها در قالب یک تیم، در محیطی شاد و به دور از روابط رئیس و مرؤوسی، اما در چارچوب سازمان انجام شود.

فعالیت‌های بیرون از منزل و خانه‌داری را با توجه به مسوولیتی که دارید، چگونه مدیریت می‌کنید؟

ایجاد تعادل و حفظ آن بین کار «خانه» و فعالیت‌های بیرون از آن، بسیار سخت است. با توجه به اینکه همسرم هم در همین شرکت مسوولیتی به عهده دارد، کار کردن بی‌آنکه خدشه‌ای به فعالیت‌های خانه‌داری (آشپزی، رسیدگی به فعالیت‌های آموزشی فرزندان، نظافت منزل و...) وارد سازد، بسیار سخت است؛ آنقدر که حتی برخی مواقع، فشار زیادی به جسم و روحم وارد می‌شود اما با ایجاد شرایط و اوقاتی خاص برای خود، سعی می‌کنم با یک بازیابی انرژی، هر دو این فعالیت‌ها را به نحوی که مخل یکدیگر نباشند، انجام دهم. البته ناگفته نماند، خانواده نیز که بیشتر منظورم دو پسرم هستند، شرایط کاری پدر و مادرشان را به خوبی درک کرده‌اند و همین درک شرایط، کمک بسیار خوبی است.

وجود مهمانی ناخوانده به نام کرونا و ضرورت خودمراقبتی‌ها، استقبال از نوروز و آیین‌های آن را به گونه‌ای تحت تاثیر قرار داده است. با این اوصاف، نوروز برای شما چه مفهومی دارد؟

نوروز از دوران کودکی برای من یک اتفاق خیلی زیبا بوده و هنوز هم چنین است؛ همینطور زمستان و سه ماه سرمایش را که دریچه امیدی است برای رسیدن به فصل بهار. اینها هنوز هم برای من اتفاقات جذابی در زندگی هستند. در فرهنگ ما ایرانی‌ها، وقتی که سال نو می‌شود، مردم نیز با نو شدن طبیعت، نو می‌شوند و تازه. لباس نو می‌پوشند و به دیدار بزرگترها می‌روند، عیدی می‌دهند و عیدی می‌گیرند و همه این آداب و رسوم زیباست.

اما امسال عید نوروز به دلیل شرایط ایجاد شده متفاوت است و همه این آداب زیبا به دلیل خودمراقبتی‌هایی که توصیه مکرر مسوولان بهداشتی کشور است تا حدود زیادی تحت تاثیر قرار گرفته است. کما اینکه به خاطر سلامت خود و دیگران، خیلی از فعالیت‌ها و آداب آن مانند خرید آجیل شب عید، خرید لباس و احیانا نو کردن برخی وسایل منزل یا رفتن به سفر که لذت ما ایرانی‌ها در چنین ایامی محسوب می‌شود، امسال انجام نمی‌شود و البته منطق هم همین است. از این رو، موضوع مهم در سال ۹۹ با وجود همه زیبایی‌های فصل بهار و آداب قشنگ عید نوروز، توجه بیشتر به بهداشت خود، خانواده و اطرافیانم است به این امید که با رفتن کرونا، دوباره آن دورهمی‌ها به خصوص در ایامی مثل نوروز تکرار شود. فلسفه نوروز هم دقیقا همین با هم بودن‌هاست و شاید بیشترین چیزی که حس خوبی را در افراد به وجود می‌آورد، همین باشد. نوروز ۹۹ با وجود کرونا از این منظر هم که می‌تواند فرصت مناسبی برای بیشتر با خانواده بودن باشد، قابل توجه است.

اگر تقویم سال ۹۸ را ورق بزنید، شاخص‌ترین بخش‌های آن کدام است؟

ابتدای سال ۹۸ مسوولیت اداره آموزش را داشتم و از اردیبهشت‌ماه اگرچه روال نبود، با تغییر و تصمیم مدیریت وقت ارشد سازمان و بنا بر احساس وظیفه، دوباره مسوولیت اداره روابط‌عمومی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران را پذیرفتم. شاید بتوان فعال‌سازی کارت هوشمند سوخت پس از چند سال توقف استفاده از آن، همچنین شخصی‌سازی کارت هوشمند سوخت و فرهنگ استفاده از آن در جامعه را یکی از بخش‌های کاری سال ۹۸ عنوان کرد. این موضوع آنقدر حساس و مهم بود که انرژی زیادی را می‌طلبید و لازم بود برای آن وقت زیادی گذاشته و فعالیت‌های مختلفی انجام شود؛ فعالیت‌هایی در قالب تهیه گزارش‌ها و مصاحبه‌های تصویری با هدف اطلاع‌رسانی شفاف. البته در کنار زیرساخت‌های ایجاد شده، لازم بود فعالیت‌های توسعه‌ای نیز انجام شود؛ فعالیت‌هایی مانند توسعه سامانه پاسخگویی ۰۹۶۲۷ با افزایش اپراتورهای آن برای پاسخ شبانه‌روزی به طیف گسترده پرسشگران. شرکت ملی پخش به عنوان یک مجری و نه یک سیاستگذار تمام تلاش خود را برای انجام مطلوب این کار انجام داد و من نیز به عنوان عضوی کوچک از این جامعه همه توان خود را به کار گرفتم که این مهم به بهترین شکل ممکن انجام شود. این موضوع، یعنی استفاده دوباره از کارت سوخت شخصی خودروها با توجه به نگاه منفی که جامعه به این موضوع داشت، یکی از بخش‌های مهم کاری سال ۹۸ است که خوشبختانه با تلاش مجموعه روابط‌عمومی و دیگر بخش‌ها از جمله سامانه هوشمند سوخت، مدیریت تامین و توزیع، با تنش کمی انجام شد. اجرایی شدن سهمیه‌بندی بنزین از آبان‌ماه امسال که پیش‌زمینه آن شخصی‌سازی کارت سوخت است، یکی دیگر از فرازهای شاخص سال ۹۸ است. اگرچه خیلی از عوامل مربوط به این موضوع، خارج از حوزه مسوولیتی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی بود، اما تلاش همه مجموعه به گونه‌ای سازماندهی شد که این کار مهم نیز به بهترین نحو، انجام شود. البته مصوبه شورای اقتصاد مبنی بر سی‌ان‌جی‌سوز شدن خودروها و توسعه این ناوگان نیز، بخش مهم دیگری برای شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفت ایران در سال ۹۸ به شمار می‌آید. «کرونا» را هم باید در فهرست فرازهای شاخص سال ۹۸ قرار داد؛ ویروسی که متاسفانه وارد کشور شده و مسائل فراوانی را ایجاد کرده است.

فعالیت‌های شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران به گونه‌ای است که تقریبا در ارتباط مستقیم با مردم است؛ از نفتکش‌ها که در انبارهای نفت بارگیری می‌کنند تا جایگاه‌ها که عرضه‌کننده سوخت به مردم هستند. به همین خاطر باید بیش از پیش به موارد بهداشتی توجه شود. در هفته سه جلسه به موضوع کرونا اختصاص داده شده است تا با اطلاع‌رسانی گسترده در این زمینه، از شیوع گسترده‌تر آن در بخش‌های مختلف پیشگیری شود

با توجه به ۲۲ سال و به زعمی ۲۶ سال فعالیت در صنعت نفت، نخستین تجربه نوروزیتان به چه زمانی برمی‌گردد؟

از آنجا که شروع فعالیت من در صنعت نفت، یک شروع کارمندی بوده است، بنابراین نوروز در همان تعطیلات چند روزه خلاصه می‌شد و این گونه نبود که درگیر کار و عملیاتی که امروز هستم، باشم. اما به هر حال از آنجا که متولد فروردین هم هستم، تغییر فصل و نو شدن، حس تازه‌ای در من ایجاد می‌کرد که موجب می‌شد از این حس و فضای تازه، انرژی بگیرم. در چند سالی هم که مسوولیت روابط‌عمومی را به عهده دارم، همین فضا حاکم بوده و سعی کرده‌ام این انرژی را به اطرافیانم هم منتقل کنم.

کار در روابط‌عمومی به‌ویژه در زمان حاضر، آنلاین بودن و شاید دور بودن از خانواده را دیکته می‌کند. در این چند سال که مسوولیت روابط‌عمومی را به عهده دارید، پیش آمده است که سال نو را با خانواده شروع نکنید؟

به مدد فناوری‌هایی مثل اینترنت و تلفن همراه، ارتباطات نیز آنلاین و تا حصول نتیجه پیگیری می‌شود. این ابزار ارتباطی کمک می‌کند، بسیاری از فعالیت‌ها بدون حضور فیزیکی فرد در صد و اداره شود. اما گاه ممکن است شرایطی هم پیش آید که حضور فرد در موقعیت الزامی باشد. در چند سال گذشته فعالیت‌ها روتین بوده و نوروز را با خانواده بوده‌ام، اما این به معنای متوقف شدن فعالیت و مسوولیتم نبوده است. فعالیت در واحدهای خدمات‌رسانی مانند شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران که مسوولیت تامین و توزیع به موقع سوخت را به عهده دارند، به گونه‌ای است که وظیفه و مسوولیت در آن تعطیل‌بردار نیست و همیشه باید آماده بود.

دوست دارید نوروز ۹۹ چگونه شروع شود؟

قبل از هر چیز، آرزوی قلبی‌ام این است که هرچه زودتر از شر ویروس کرونا که بر زندگی همه ما سایه انداخته است، رهایی یابیم. امیدوارم هرچه زودتر با پیدا شدن راه مقابله با آن، این ویروس از بین برود تا نه تنها مردم کشورم، بلکه همه ملت‌هایی که درگیر آن هستند، نجات یابند. همچنین آرزو دارم سال ۹۹ شروع یک وضعیت اقتصادی خوب برای همه مردم کشورم باشد، چون احساس می‌کنم به خصوص با وجود کرونا، خیلی از مردم به لحاظ کسب و کار نیز آسیب دیده‌اند. معمولا پیش از شروع سال نو، جنب و جوشی در همه صنوف شاهد بودیم که امسال به دلیل کرونا خیلی دیده نمی‌شود؛ به همین خاطر از خدا می‌خواهم که با از بین رفتن این مشکل، مردم نیز در صحت و سلامت به روال عادی جریان زندگی خود برگردانند و اقتصاد زندگی‌شان بهتر شود. آرزوی دیگری که دارم این است که به اتفاق همکارانم در مجموعه روابط‌عمومی بتوانیم اهداف شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی را در جهت خدمت‌رسانی هرچه بهتر به مردم محقق سازیم.

> **آرزوی قلبی‌ام این است که هرچه زودتر از شر ویروس کرونا که بر زندگی همه ما سایه انداخته است، رهایی یابیم. امیدوارم هرچه زودتر با پیدا شدن راه مقابله با آن، این ویروس از بین برود تا نه تنها مردم کشورم، بلکه همه ملت‌هایی که درگیر آن هستند، نجات یابند**

به اهداف اشاره کردید، فکر می‌کنید در سال ۹۸ در حوزه کار به آنها دست یافته‌اید؟

من فکر می‌کنم خدمات شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران در هر شرایطی، خیلی ویژه و راهبردی است. تامین سوخت و توزیع که مهم‌ترین وظیفه و مسوولیت این شرکت است، اهمیت دارد و می‌توان گفت که مهم‌ترین هدف شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران سوخت‌رسانی مناسب، به موقع و مطلوب است و بر پایه همین هدف مهم فعالیت‌های خود را انجام می‌دهد. در سال ۹۸ هم یکی از اهداف، تامین سوخت نیروگاه‌ها و برق بود؛ برقی که زنجیره‌ای از فعالیت‌ها را در پی دارد و شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران تلاش کرد با سوخت‌رسانی مناسب به این بخش، این هدف را به هر قیمت محقق سازد تا زنجیره فعالیت‌ها به ویژه در شرایطی که کشور با پدیده‌هایی مانند سیل و زلزله روبه‌رو بود، مختل نشود. در کل، همه تلاش خود را به کار گرفته‌ام تا در جهت اهداف سازمان که مهم‌ترین آن خدمت‌رسانی به مردم است، گام بردارم.

در خانه چطور، آیا اهداف پیش‌بینی شده در این بخش محقق شده است؟

آرامش با سلامت اعضای خانواده‌ام گره خورده و مهم‌ترین هدفم در این بخش، ایجاد و حفظ محیطی آرام برای آنهاست. به همین خاطر همواره تلاش کرده‌ام این مهم را به عنوان یک اصل و هدف مهم در محیط خانه، ساری و جاری سازم.

در زندگی چه آرزو یا آرزوهایی برای سال ۹۹ دارید؟

من از فرزندانم انتظار نابغه شدن ندارم. این برای من اصلی بسیار مهم است که بتوانم ارزش‌های انسانی و شیوه درست زندگی کردن را به فرزندانم بیاموزم و انسان‌های خوبی تربیت کنم. نکته مهم دیگر، نگرانی معمول پدر و مادرها از آینده فرزندانشان است. من هم نگران آینده فرزندان خود هستم و آرزویم هم این است که آینده‌ای روشن و موفق پیش روی آنها باشد و به هدف یا اهدافی که در زندگی ترسیم کرده‌اند، دست یابند. ترجیح من این است که فرزندانم که دو پسر هستند، به سمت هنر سوق پیدا کنند. اگرچه تمایلاتی هم در این زمینه دارند، اما باز سعی کرده‌ام خودشان راه و آینده زندگی‌شان را انتخاب کنند

در سال ۹۹، برای ارتقای سازمان خود در حوزه روابط‌عمومی، به چه اهدافی فکر کرده‌اید؟

یکی از اهداف مهم برای من در سال ۹۹ معرفی هرچه بهتر روابط شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران در سطح کشور است. بخشی از این هدف با توسعه سامانه پاسخگویی ۰۹۶۲۷ محقق شده و در سال آینده تلاش من و همکارانم این است که با یکپارچه کردن این سامانه، معرفی بهتر و بیشتری از ماهیت خدمت‌رسانی شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران که شرکتی «مردمدار» به معنای خاص کلمه است و با هدف رضایتمندی مردم خدمت‌رسانی کند، انجام شود. گسترش فعالیت میز خدمت به منظور پاسخگویی به مخاطبان و افزایش رضایتمندی آنها، هدف دیگری است که در حوزه روابط‌عمومی به آن توجه خواهد شد. با توجه به مصوبه شورای اقتصاد مبنی بر توسعه ناوگان سی‌ان‌جی در کشور، سال آینده مسوولیتی همسو با این هدف کلان پیش روی فعالیت‌های روابط‌عمومی قرار خواهد داشت و آن گسترش اطلاع‌رسانی و تبلیغات در این بخش است. ارتقای سازمان روابط‌عمومی در همه مناطق سی‌وهفت گانه آن، هدف مهم دیگری در سال آینده است که امیدوارم در پیشبرد آن توفیق داشته باشم. با توجه به اینکه سال ۹۸ با چالش‌های مختلف و متعددی مانند سیل و زلزله روبه‌رو بودیم، هدفم این است که در سال ۹۹ بیشتر به مناطق سی‌وهفت‌گانه سفر کنم و تا حد ممکن به حل مشکلات بپردازم. علاوه بر موارد پیش گفته (حفظ آرامش در خانواده و سلامت اعضای آن، آینده روشن و موفق فرزندان) یک آرزوی بزرگ دیگر هم دارم و آن تغییر مکان زندگی و بیشتر کردن متراژ آن با توجه به بزرگتر شدن بچه‌هاست که امیدارم در سال ۹۹ این هدف محقق شود.

اهل نمره دادن هستید؟ در محیط خانه و کار چه نمره‌ای به خودتان می‌دهید؟

تلاشم این بوده که به وظایف خود در قبال خانواده خوب عمل کنم و فکر نمی‌کنم روزی شده باشد که مثلا بچه بدون صبحانه از خانه بیرون رفته باشند؛ بنابراین در خانه‌داری به خودم از ۱۰۰ نمره ۹۵ می‌دهم. اما در محیط کار، خودارزیابی سخت است و دیگران باید نمره دهند. بیشترین چیزی که در من ایجاد رضایت می‌کند، این است که هم مدیران ارشد و هم مجموعه‌ای که با آنها کار می‌کنم، از من رضایت داشته باشند؛ سوال از آنها در این زمینه و پاسخشان می‌تواند بهترین ارزیابی برای نمره دادن به من در محیط کار باشد.

رابطه‌تان با کتاب، فیلم و سینما چگونه است؟

کتاب خواندن را خیلی دوست دارم و کمتر پیش می‌آید بی‌آنکه چند صفحه کتاب بخوانم، بخوابم. بیشتر کتاب‌هایی که می‌خوانم، رمان‌هایی با مضامین اجتماعی است. با فیلم و سینما (البته بیشتر سینمای خانگی) هم به واسطه علاقه‌مندی بچه‌ها، ارتباط خوبی دارم.

میانه‌تان با هنر یا ورزش چگونه است؟ مثلا فوتبال؟

همسرم خیلی اهل فوتبال نیست، اما یکی از پسرهایم خیلی فوتبالی و طرفدار تیم پرسپولیس و رئال‌مادرید اسپانیاست. دوران نوجوانی طرفدار تیم استقلال بودم، اما الان هم هر چه بچه‌ها دوست داشته باشند. به نقاشی علاقه‌مند هستم و کار هم کرده‌ام، اما به دلیل مشغله زیاد کاری، فرصت پرورش آن پیش نیامده است؛ اما پسر بزرگم اهل ساز است و شش سالی هم است در زمینه گیتار فعالیت می‌کند و خوب هم پیش می‌رود.

در خانه شما رئیس هستید یا همسرتان؟

با درک متقابلی که از کار وجود دارد، باید بگویم در این زمینه با یکدیگر تفاهم داریم و با همین رویکرد، فعالیت‌های منزل هم با مشورت انجام می‌شود.

اگر قرار باشد به ۲۶ سال قبل برگردید، آیا دوباره صنعت نفت را برمی‌گزینید؟

فکر می‌کنم دوباره صنعت نفت و فعالیت در آن را انتخاب می‌کردم. من هم رشته تحصیلی‌ام خیلی برایم جذاب بود و فعالیت‌هایی که در این سال‌ها انجام داده‌ام، چه در حوزه اچ‌اس‌ای و چه در حوزه روابط عمومی، هر کدام برایم جذابیت‌هایی داشته است که فکر می‌کنم همین راه را طی می‌کردم، منتها برای مواردی مانند هنر وقت بیشتری می‌گذاشتم.

شیرین‌ترین خاطراتتان از کار و زندگی کدامند؟

شیرین‌ترین خاطره زندگی‌ام تولد فرزندانم است و احساس می‌کنم قشنگ‌ترین اتفاقی که می‌توانست در زندگی من بیفتد، همین موضوع، یعنی حضور بچه‌ها در زندگی‌ام است. البته در زندگی هر کس روزهای سختی هم وجود دارد. من نیز امسال درگیر موضوع بیماری مادرم بودم که به لطف خدا خوب تمام شد. بودن در کنار همکاران، انرژی گرفتن از آنها، همچنین تجربه کردن یک حس خوب در نتیجه رساندن یک خدمت به مردم، می‌تواند یک خاطره باشد. امیدارم سال ۹۹ سالی بسیار خوب توام با سلامت برای همه مردم ایران باشد.